

HÄMATOLOGISCHE TAFELN SANDOZ (Planșe hematologice Sandoz)

Erik *Undritz*

Editura Sandoz, Basel, 1972

Ediția a doua a acestui atlas al lui Erik *Undritz* (prima ediție a apărut în 1952) poate fi considerată pe drept cuvânt una dintre capodoperele apărute în domeniul hematologiei.

Autorul este una dintre personalitățile de frunte ale hematologiei contemporane, care în ultimii 40 de ani ne-a îmbogățit cunoștințele cu descoperiri de bază

și generalizări importante atât în hematologia teoretică cit și în cea practică.

Cartea se împarte în trei capitole mari: 1. Bazele hematologiei: în cadrul acestui capitol este tratată în șapte subcapitole terminologia, clasificarea celulelor sanguine precum și hematopoieza normală și patologică. În cadrul terminologiei și clasificării se reflectă concepția personală a autorului, bazată pe experiențele sale embriologice și experimentale, în concordanță cu teoria polifiletismului extremist fondată de el. 2. Capitolul al doilea conține metodele morfologice de examinare a singelui și a măduvei osoase, cu indicații practice, precise printre care multe achiziții noi în domeniul citochimiei. Este de menționat aici, că variantele modificate ale reacției peroxidazelor elaborate de autor, aduc o îmbogățire importantă posibilităților de diagnostic morfologic. 3. Capitolul al treilea din prima parte a cărții conține formularele tip pentru hemograme și mielograme propuse de autor, iar cel de al patrulea tratează valorile normale ale singelui și ale măduvei osoase.

În partea a doua, specială, este cuprinsă în 11 capitole, morfologia normală și patologică amănunțită a celulelor din sânge și din măduva osoasă, inclusiv mai multe tabele de diferențiere instructivă.

Partea a treia include 516 figuri, conform numerotării, dar dacă ținem cont și de faptul, că fiecărei figuri îi aparțin 2—6 microfotografii, grupate în mod practic și însemnate cu litere mari, atunci numărul figurilor este mult mai mare. Pe lângă fiecare figură sînt explicații citodiagnostice detaliate, dintre care multe nu se găsesc în alte atlase.

Pe lângă celulele hematopoietice sînt reprezentate și formele de degradare ale acestora, celulele cutanate sau osoase care pot ajunge în frotiu de dinafară, artefactele, celulele tumorale, concentratul leucocitar și paraziții sanguini.

Executarea grafică, calitatea figurilor și fidelitatea culorilor satisface exigențele cele mai pretențioase.

În concluzie se poate constata că este vorba de o operă cuprinzătoare, foarte valoroasă atât pentru specialiștii în hematologie, cît și pentru medicii de laborator care examinează mai rar frotiuri de sânge și măduvă, și pe care o putem recomanda călduros tuturor acolora, care se interesează de hematologie.

dr. G. Borsai